

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Vocabularius iuris utriusque

[Speyer], Sept. 1478

[N]

[urn:nbn:de:bsz:31-313403](#)

rei nulla significat voluntatis mutatio. Sed si testator legat domum que ad aream reducit deinde arce edificium imponit nihil debetur. I. Si ita s. si dominus in f. d. f. le. i. Ratio qd; alla domus est et non illa quam testator legavit. Itē ibi testator legavit nauem destruitur navis et ex eius tabulis reficitur. I. Si res s. aream ff. de solu. statō qd; est ad domum naviis ex eius tabulis refecta.

Mutilare est aliquid membrorum amputare vel aliquod integrum detruncare. ut homini manum vel pedem. vel aliquod membrum auferre.

Mutuum est qd alicui pntatur vt tempore suo reddat. Et dicitur quasi de meo tuu. Vnde est nomen apotitum ex corrupto et in tegro. quia quod meū filerat mutuādo tuu facio. Vnde res que ponderatur vt argentū et similia q numerantur vt pecunia .et que mensurantur vt frumentū mutuari pnt. vt l. iij. ff. si cetera pe. §. mutuū datio ubi dī qd mutui datio distit in hōis rebus q pōdere mensura numero ve distit. insti. q mo. re. stra obli. in p̄m. veluti oleo. Fumēto pecunia numerata tē. Et licet vſura sit quidqd accidit sorti in mutuo ex pacto vel intentōe. pncipalit tñ in alijs rebus puta vestib⁹ vel alijs nō in mutuo distentib⁹ etiā vſura omittitur. vt xiiij. q. iij. c. pleriq. Et c. sequēti. Vſura est ubi ampli⁹ requiritur qd dat. p̄tio qd distingue duplice vſurā vt q. de līa. V. Sed nūqd erit in mutuū si qd oves ad numerū deterit. Respōdetur qd nō . quia in mutuo inspiciēda est natura et p̄uetudo rei mutuata. Nam pecunie consuetudo naturā et aptitudo est vt ad numerum detur. l. i. ff. de straten. emp. et ven. Et sic de frumento . Sed libri eq̄ oves et similia non dant ad numerum. nec sic ab horibus vel mēsuram eo qd res mutuata nō est eatez s̄ similē reddi debeat. Et in hōi rebus non p̄t ommimoda similitudo inueniri ita qd res semp omni no similis vendatur.

Cl^omutū em̄ dātes eⁿ nihil inde sperātes. tē. de vſu. c. consuluit.
et c. nauigant̄ e. t̄. in ḡlo.

129

Ancisci est aliquid acquirere.
osequuntur vel adipisci. Vnde si natus fuerit illam re-
i. adeptus fuerit vel acquisivit ea
Natura dicitur multis modis. Quaerendoq; vis insita
rebus similiis te similibus pereans. Secundo stimulacio
vel instimatio naturae ex sensuialitate pueris
ad appetendum pereandum vel educandis. Tercio
instimatio natu exinde pueris ut est glorificandi. Ius autem naturale

CNaturā'is dicitur filius ex occubita q̄ in domo apriā teneat vni-
ca quasi loco uxoris. Et talis in homīs p̄fis ab intestato succedit
in duas vncias patrēne substantie si alii filii legitimi nec uxoris
exten. in homīs autem maternis cū filii legitimi's succedit.

CNatale dicit̄ scriptura cum annis dñi et prononizata que d̄ ce-
bat lucium esse natum ingeniu. Et sic in leḡ. is sanctoz inti-
tulatur natale sancti ioh̄is qn̄ moriē q̄si tūc nālēat nūq̄ mori-
rus. vel dicitur p̄ma nativitas q̄ est de iure naturali. Et omnē ho-
mine dic̄ liber. vnde ostitutū est nō effidere manumissionē nata-
libz. i. ingenuitati. mīstī. de mīge. m. sī. Tē dīcim⁹ seru⁹ iste institui-
tur natalibz. i. M̄stati quā habet ex iure naturali. ff. de nata. l. ij.

CPaulū est vēdūna sue p̄ciū qd̄ p̄skat̄ p̄ eadē facta collatōne
inter vectores vēdentis p̄ mercede nauigatōnis illis q̄ nauigiu
exercēt vel hucūt. Vn̄ ludo. de ro. in singularibz suis dīc ad q̄stio-
nē talē nauitā vduxī. vel mulionē aut galeā ad portandū familiāz
meā Quid si moriant̄ aliqui in nauī utr̄ p̄ illis nauita debeat nau-
lum vel pensionē h̄re. Sub distinctione si fit suētio de illis dūcedis
vel ad talē lōcū deportādis tunc pro mortuis non debet solui nau-
lum. Si vero fit de illis p̄actū in nauī ponendis tunc secus. Ter-
cio si dubitatur de verbis tunc etiam debetur nauolum. tex̄ est sin-
gularis in. l. si vēlēda in prim. ff. ad. l. ro. de iactu. Simile dīcet de
infāte nato in nauī. ff. locati. l. si atest. s. si quis mulierer̄.

CNauita est qui ministrat nauī vel ducit nauem eam gubernās.
et ea que ad v̄sum eius pertinent faciens.

CNauticus tiberinus est qui nauigat in fluvione rome vēlēndo
in romam vel extrabendo ad castra vt. C. de nau. tiber. l. ad castra
li. xj.

CNauticum fenus est q̄s ap̄ter nauticam pecuniam vel q̄si nau-
ticam exigitur

CNautica pecunia est que pericolo creditōris in nauigio suscep-
to datur trahenda. Sed quasi nautica est cum periculum mutua-
te pecunie in h̄ne recipio si aliqua cōditio nō existat puta si p̄sca-
tor̄ non capiat pisces et h̄mōi.

CNaufragium est nauē fracta sc̄lomeris rerum sive corporum.
Et dicitur quasi nauis fragium. i. fractura.

CNauicularij seu naucleri sunt qui transportat publicas species
h̄m accur. C. de nauī. publi. spe. trans. l. sup rub. Et dīcunt etiā il-
li qui ante nouarias species a susceptoribz in p̄uincia accipere et
romam vel in castra v̄bi erant milites deferre debebant
Nausochonum est donus in qua iuuenes educantur.

Ne
¶ Necessitudo est parēela, & cognatio. l. nō est singulis. ff. 8 re.
v. glo. sic ex̄p̄mit.
¶ p vtnō cap. F. 8 acq. pos. l. qui absenti. s. i. De hac dictōe
vi. C. ex̄m̄dāt. vi. l. im aut. cui reliquā.
¶ Nec implicat sexū cōtrariū exp̄ste ut nō. m. l. iur. ignorācīa. C.
qui adimit. ab h̄o. pos.
¶ Negociū est triplex sc̄z cōm̄nūne pūblicū et priuatū. Cōm̄nūne q̄
ptinet ad dispositionē alicuius rōgionis Publicū qđ ptinet ad re
gimen alicuius ciuitatis. Sed priuatū qđ ptinet ad priuatā psonā
Et istis tribi negocīs corrēspōdet triplex dispensatō sc̄z politica
que cōfīstīt in pūfīone plurīū seu totius cōitatīs. Et hoc doceat in
octo libris politicoz aristotelis. P̄conomica q̄ cōfīstīt in dispositi
one familie. Et habet in duobz libris p̄conomicoz aristo. Et mo
naistica vel ethica que cōfīstīt in regimie sui p̄sūs tātum. Et illa
tractat in x. libris ethicoz eiusdem.
¶ Negociatiō est in cōmerēns ficut negocīu in dispensatione. Vñ
tamē negocīatio q̄ negocīu aliqui significat actionē alicuius rei.
cuius cōt̄ariū est oīū. Aliqñ actionē esse item qđ iurgiū litis. &
s̄r̄ quasi neḡas oīū c. bonis. s. negocīu. de v. signi.
¶ Negligēcia est eius quod fieri debet vel p̄test obmissio.
¶ Negatiua apud iuristas est imp̄probabilis vt vi. q. v. actor. C. 8
pba. l. actor. de elec. bōne memori. l. vbi dicit̄ negātīs factū n̄ p̄a
est pbatio subaudi dīrectā qz qđ nihil est nō cadit in sensum. Vñ
sciendū qđ multiplex est negatiua sc̄z factū dīcti juris & qualita
tis. & quedā mixta. quedā pura. Vnde negatiua factū duplex est
sc̄z pura. que habet determinationē t̄pis loci vel alterius rei pu
ta q̄ est coartata ab certas psonas de q̄ est casus in c. Tercio lo
co de pba. v. coartat̄ ad psonas capituli. Et illa pbari p̄t in dire
cte v. g. Si instrumētu exhibeat contm̄es stipulationē factā ta
li die vel loco ar. c. ex tenore de testi. aut nō habeat aliquā taliūz
determinationē & tūc pbari nō p̄t directe vel in directe. Vñ on⁹ p
bādi trāfferē i abūlariū. & lō. iō. q̄ nēgociacionū non sūt cāe nec
circūlāt̄ q̄ sūt necessarie i pbatōe ut si q̄s dīc se nūḡ straxisse
cum bertha. vel nō cognouisse bertham que dicitur negatiua ex
plicata te fri. et malefi. c. i. vel dicitur negatiua positio. Est em̄
positio negatiua implicita ut pono quod in electione tantū qua
tuor canonici presentes fuerint ut in c. cum ecclēsia de cau. pos. &
ap̄tie. Quas positiones negatiuas iuris rigēce repelit sed equitaa
eas admittit si iudic̄ v̄debitur ut in c. i. de concessio. lib: o vi.

Etiā ibi si aliquis dicat se esse nō cītatu⁹ et negatiua facti mixta
dicit que cū affirmatiua implicite miscet. et illa que habet affir-
matiuam implicite dicēdo. Ego nō renūciavi sp̄c⁹. quasi dicat re-
nūciāui coactus vel iūitus. Et hoc debet p̄ba. ab eo qui nō s̄i-
t. sup hoc te renunc. Sed negatiua iuris p̄ba. i potest ut si dicat
q̄s alicui nō potes esse testis debet hoc p̄ba. Similiter si negat
emācipatō rite facta. et negās aliquis iuste factū debet hoc p̄ba
re q̄s nō sit factū de iure sed cōtra ius ut m. l. ab ea pte. s. i. ff. de
p̄ba. vbi dicit ab ea pte que dicit aduersariū suū ab aliquo iure
p̄hibitum esse specialiter lege vel cōstitutiōe p̄bari oportē. Ideo
respōdet si quis negat emācipationē recte factā p̄batōnem ipm
p̄stare debet.

Negatiua vero q̄litatis duplex est sc̄z aut qualitatis itrinsece
aut qualitatis extrinsece. De q̄litate itrinseca ut cū homo nasci-
tur. et tūc presumit negatiua nisi p̄bet affirmatiua. Vñ si negat
sciēcia p̄banduntur est hoc examinatione iudicis de p̄ben. Cum fī
apostolum. Si etas p̄ aspectū corporis. si legitimitas. aut ergo is
cui legitimitas opponit est de hī infamatus. Et tunc cogit se pur-
gare c. tone p̄al. Dicēdo ergo. Ille nō est ydoneus nō est legiti-
mus nō est soluēdo r̄c. p̄bari debet ab eo qui dicit. q̄r quilibet pre-
sumit ydoneus bonus r̄c. nisi cōtrarium p̄bet. de p̄sup. Dūdum
de scruti. m. or. fa. c. vnicō et. nisi ius p̄sumit in cōtrariū. f. 8. vna.
m̄te. vi. et vxo. Quintus. ff. de p̄ba. Si p̄ctū et. l. si cirographū
Etia iudex qui habet hoc ex officio suo. cūcta rimari. c. iudicātem
xxx. q. v. et xxij. q. viii. occidit de offi. dele. s̄ep q̄stionū. s. intētio-
nis potest et debet si viderit expedire et interrogare sup negati-
ua ar. ff. de interro. acci. l. vbi cūq̄. et c. cū iohānes de fi. instrum.
vbi iudex facit interrogationē quā etiā pars facere nō poterit.
cum esset in causa oclusum. Faciūt nō. hosti. et Iuno. m. c. sup hīs
de accu. Et maxime sup negatiua vbi agit de salute vel periculo
āmine ar. de re. iudi. c. lator ad fi. Ex dictis elicit q̄s q̄s in iudicō
excusae a respōtendo positioni negatiue. Ideo q̄r qui negat nō po-
nit sed remouet siue sit negatiua implicita siue explicita quā faci-
unt hīc dīctiōes. tātu solum r̄c. et hīc. tī. de positionib. s. xij. si p̄-
bat neutrā p̄dictar. p̄mi posse. Nā positiones succedūt in locū p̄-
bationū ut in aut. de hīs qui in gradīnt ad appell. s. fi. vñ id so-
lum veniet in positione q̄s in p̄batiōe. Sed negatiue et p̄dicit nul-
la est directa p̄batio ergo nec positio. et dat bal. ratōez q̄r respo-
sio ad positionē fit ad relevandū ab onere p̄bandi. Sed positiones
negatiuas nō habet necesse p̄bare ergo nō est ei respōdendum

Et ita dicit sentire glo. in. l. ij. in. §. quod observari. C. Si iura. calū.
Si vero habaret necesse p̄bare tūc deberet respōderi ut c. i. de con-
test. lib. vi. Itē dicit negatiuā positionē esse in qua ponit dictio
ab. q̄; vt nō. C. i. actor. C. de pba. in. ij. q̄stionē. Et ver. q̄n ista dī-
ctio absq̄ venit. Exclusionē alicuius affirmatiue et ita ex se nō
implicat affirmationē. Secus si implicaret illā ver. g. pono q̄ res
fuit absq̄ eo. qd̄ ticiū tali die p̄cuterē q̄ tota die fui absens ali-
bi. Nam talis positiō nō dicit mera negatiua. quia ostendit ex affir-
matia sc̄z fui alibi. Et hoc tenet sp̄e. in. ti. de pos. §. videndū v. viij.
fa. no. ini. sti. §. item verbor. Item q̄ p̄t̄ illud qd̄ po-
nit si negatur necesse habet p̄phare. l. actor. p̄al. q̄ se est canonisa-
ta vi. q. viti. actor. in. qua d. actor. qd̄ asseuerat p̄bare se nō posse
p̄fitendo reū necessitatī mōstrandi cōtrarium nō astringit. Cum
p̄ reū naturā factum negātis p̄batio nulla sit. Et sicut apositō
negatiua ut predictū est sic etiā positō negatiua est triplex. sc̄z fa-
cti iuris. et qualitatis. Et facti duplex sc̄z simplex et pura. Quae nō
habet determinationē loci tempis v̄l rei cōsimilis ut illa pono me
nō cognouisse berthā. c. i. de frig. et mālef. tē. De tali etiā in c.
Cum ecclēsia futrina de ēau. pos. Et alia impura v̄l mixta videlicz
que est certo loco coartata ut in c. apōsuisti de pba. vbi p̄ loci i-
speciōne. pba nō cognita. Et habet in se sensum affirmatiuum
implicitum ut nō cognita. i. v̄go. Et dicit bar. de Tax. in. l. quicun-
palle. se semp defendisse qd̄ qui ap̄ponit negatiuā debet eā p̄bare
etiā si nō sit coartata loco v̄l temp̄e quia intelligit̄ coartata p̄sona
ap̄ponētis p̄ c. pleriq̄s i. q. viij. vbi boni viri suffert peccata aliena
et tacet quia que sciūt iudicib⁹ p̄bare nō possunt. Et hoc ipse idē
cōcludit. C. de ser. fugi. l. palle. Ponat actor quicquid velit affir-
matiue v̄l negatiue p̄ intentiōe sua fūdanba hoc p̄bare debet. et
nota quod antiqui doctores negatiuam p̄bari nō posse intellexe-
re p̄ testes. Sed hodie iuxta potest admittere positiones negati-
uas que nō p̄nt p̄bari nisi per confessionez aduersari si saltem h̄
videat ei equū et expediēs. De hoc de temp. or. dilectus de eta. et
qua. c. vlt. Et est glo. aīpenul. in. t̄. de cōfes. li. vi.

Nepos est filius filii vel filie. sed neptis filia eorumdem. Etiam
nepos capiēt p̄ filio fratris c. i. de arbi. c. fundamēta. elec. li. vi.

Nepos postumus est qui post mortem avi. natus est superflite
suo patre.

In

Contra qd modis capiit vide p dñm in regula peccati li. vi. et l. actione. C. de trāsac. Nā qn dictio nisi sequit negationem tūc stat inclusue. et sic ponit respectū excipiēdi ut in c. p. tulasti et in c. f. des de rescrīp. c. romana v. ij. de appell. li. vi. S. vero pcedit a affirmatiue et hoc respectū excipiēdi tūc priuat cū. de appell. c. si vero p sen. excom. cum similibz. Item si adicis orationi affirmatiue priuat de testi. c. de testibz in fi. Unqz nec ponit nec priuat n. q. i. hoc est rat. Nam oracio p. edens nō complicitabat illum casum. Interdum ponit p sed xxvij. di. si beinde. Quādoqz p si nō vt c. p. terea ii. de appell. et c. quicqz de sen. excom. li. vi. Vnde qn ponit nisi in sentēciis et in ultimis voluntatibz videt inducere conditiō nem secus in cōtrastibz. De hoc vi. p. dominū dñ. v. s. Et dictio nisi componit c. m. i. nō et si qsi si nō. Et sumit tripliciter. Primo cōdictionalit. Secundo exceptiue. Tercio hīs modis simul. Item cōdictionalit duplicit. vel q ad resolutionē vel q ad dispositiōz. Quo ad resolutionē ibi. vēto tibi fundū p decē nisi ali⁹ infia mēsem attulerit meliorē obditionē. Nā vēditio est pura solutio obductionis qz resoluīt v̄l rescindit. n̄ aliusqz mēsem attulerit maius p̄ciū sed non stabit venditio. l. ij. s. si in diē. ff. p emp. Item ibi lego x. nisi nauis ex affia venerit infra mēsem dispositio est cōdictionalis qz sensus est si rō venerit legatū valeat et pficiatur. Similiter ibi lego x. nisi noluerit dispositio cōdicit. opalis et legatū cōdictionale. et est sensus lego si tres nō cōtradic. erit seu reprobauerit sic apposita cōdicit de si capitolū nō ascētrit. l. fi. ff. de cōd. insti. Itē ibi lego x. adimo nisi nauis ex affia venerit ademptio est obductionis. Et est sensus adimo legatū et nolo tenere ipm si nauis venerit et qz ademptio est sub cōditiōe videt datū sub cōtraria obdict. l. qz bus dieb. s. qui ticio. ff. v cōd. et demon. Significat etiā exceptiue qsi eximit seu collit aliquod qd est in obte pcedenti ut nō sit ides ius vel idē defectus. Et lō duplicit ut pmissum est scz affirmatiue p̄o orōez negatiua. et negatiue p̄o orōez affirmatiua. ut null⁹ bō currit nisi sortes ois bō mouet nisi plato fa. l. ij. C. de trāsac. et l. si eū in fi. ff. si quis cautio cū ibi nō. Itē in pōictis ubi referit ad resolutionē et ademptionē facit obditionē. Et significat cōdictionis exceptiue et sic cōdictionalit significat et exceptiue simul.

Contra neophyti v. nou⁹ in fide ut xlviij. di. qm a neoz qd est nou⁹ et p̄bi os qd est fides. Itē v. nou⁹ in religione e. di. sicut olim. et p̄hibet talis ordinari duabi de causis ut ponit gof. in su. de tēp. et q. sequitur.

Contra hilomimus et nibilomagis differunt. quia p̄imum includit

affirmationē secundū negotiacionē ut inīti. qui nō est p̄mis.
fa. testa. s. i. in glo.

¶ No.

Conmator. i. elector officialium. vt. C. de peri. nomimato. l. i. et
ij. li. xi.

Conomen qñqz idem est qd̄ ius debitoris. vt in. l. a binio pio. in plu-
rib. s. vbi dicit qd̄ primo debent venire. i. vendi mobilia. secundo
imobilia. tercio nomia. i. iara debitorum. & conmatorum. & spesialitez i
s. sic quoqz et sequētibz. Item qñqz nomē idē est qd̄ fama. vt di-
cedo. melius est nomē bonū & vngēta p̄ciosa. Eccle. vñ. Etia qñqz
capit p̄ nomie rei. p̄prio vel appellatiuo. Et sic hicit nomē donās
debet esse rei xxii. di. Cleros te p̄ben. cum scdm̄ ap̄lm isti. de dona.
s. Est et aliud gen⁹ xvii. q. i. si cupis. De nomie p̄prio. dicit qd̄ si
militudo nominis inducit affectionem. ff. s. le. ij. l. cum filius. s. pa-
ter iuncta glo. et ff. de. i. si quis infundi vocabulo vbi dicit qd̄
nomine proprio non est tura vel de cognomine dum in substitūcia
non erret. qz nomia bonum mutabilia sunt rez autē immobilia.
Conobilitas scdm̄ bar. de sax. ferrato n. tractatu te nobilitate
quē cōponuit circa. l. Si vt ap̄omis. C. de dig. li. xii. Post q̄tuor opi-
miones de nobilitate quas rep̄obat. Nobilitas est q̄litas illata p̄
p̄ncipatū tenentē qua quis vltra honestos plebeos acceptus on-
dit. Primo s̄ q̄litas. qz potest adesse. vel abesse p̄ter subiecti cor-
ruptionem. Nam mulier plebeja nubēs nobili nobilis efficit. l. mu-
lieres. C. de dig. et. l. Feminē. ff. de sena. Et h̄i quibz imperato: da
nouo cōcedit dignitatē vt in toto ti. p̄all. Ita mulier nobilis nu-
bens plebeyo efficit ignobilis sicut ille qui p̄pter delictū p̄dit di-
gnitatem. l. quocies. & l. iudices. C. e. ti. Et sic in aliquo tpe quis
est nobilis in alio ignobilis. ymmo in vñ loco et nō in alio vt sar-
racenus nobilis capt⁹ a xpiano est ignobilis & seruus. et ecōulō
Dicit illata qz null⁹ a seipso p̄t habere dignitatē vel nobilitatez
sed oportet qd̄ p̄ alterz ofera. ymmo qui sua auctoritate assume-
ret in crīmē falfi incideret. vt in. l. iulfā. maiestatis. ff. s. Fal. et i re.
iur. c. i. li. vi. Etia qz dignitas inferē in aliū ex mera c̄ra cōcebentis
scz p̄ncipis qz nō recognoscit superiorē alias em̄ superiorē cogeret
inferiorē vt daret dignitatē sic eis ex debito. Nō sūnt tñ precedē-
re aliqz causz ex cōgruo impellētes cōcedentez. vt sunt virtutes
et actus virtuosi. ff. de ozi. iur. l. ij. in penul. et vlti. colū. &c. Dicit
p̄ p̄ncipatū tenentē. Sed p̄ncipatum omnū tenet deus qui quan-
doqz nobilitates et dignitates tempales immedias instituit qñ
woqz alius p̄ncip̄s non recognoscens superiorē tempore lena-

Nam batō qui nō est miles potest certo casū facere militē licet cō
trariū nō. Cū. m.l. iij. C. de herē. tu. et bar. m.l. fi. C. vnde libe. vbi
dicit qđ qđ est doctōr rō potest facere doctōr nec militē qui nō
est miles. Possunt tñ reges vel duces extra regnū suū in alienis
partibꝫ facere milites. qz ea que sunt volūtate iurisdictio. ut ē
facere militem possunt exerceri extra terrā. m.l.i. et. iij. ff. de off.
fi. p̄cōfūl. et lega. Dicit̄ qua quis vltra honestos plebejos. quia
plebejorū quidam sunt honesti quādā viles. l. mulier. C. e. ti. licet
ḡ honesti plebej fint magis accepti nō tñ sunt nobiles qz nobilitas
est acceptus vltra honestos plebejos. Et dī acceptus qz nobilitas
cōsistit in hoc qđ p̄nceps facit qzē gratū et acceptū licet in
ciuitatibꝫ que regunt p̄ populus nobiles sunt interdu min⁹ acce-
pti et plus puniant in penaz⁹ impositū. Dicit̄ vltimo ostēditur
quia si quis p̄ mille annos viueret cum omnibꝫ v̄tutibꝫ et p̄nceps
eum sūme diligenter et acceptum haberet tñ plebejus remaneret
bonē ni eum inferē dignitas nobilitatis. p̄ncipem quā ostēdit
acceptus vltra plebejos. Et potest ostēlio fieri v̄bis expressis
hoc cōmentibꝫ. l. ille autem. s. cum verbo. ff. de le. iij. L. m. s. jam
nō exp̄imēt̄ verbis et tūc debet fieri aliquo actu h̄c quasi de ne-
cessitate importātē. l. herede. s. pompon⁹. ff. de acqui. herere. vt si cō-
cedit alieui officium qđ habet dignitatē vel nobilitatem anne-
xam vt comitatum ducatū. r̄c. Cetera de nobilitate v̄dēlicet
quatuor opinōes et tres nobilitates. Et qualiter aliquis debeat
p̄bare nobilitatem vi. in tractatu p̄alle. Et vtrum nobilis per in-
gressi in religionis p̄dat nobilitatem vi. l. de ro. in singularibꝫ
suis bal. m.l. de nob. C. de epi. et cle. et qđ nō fa. ff. de re. iur. l. ius
ra. que dicit̄ iura sanguinis nullo iure ciuili dirimi possunt. Et no-
bilitas est quoddā ius sanguinis qđ est incōmutabile vt in. l. ius
agnaciōis. ff. de pac. vi. glo. or. xxvij. q. ii. seripfit. xx. q. iii. p̄seis
clericus que volūt qđ sic quas app̄robat spe. in ti. de statu monac.
s. i. v. xi. Etiam domini de rota inter quos talis questio de facto
fuit mota allegabāt duas glo. apte volētes monachū nobilita-
tem p̄dere. Primā in c. i. de purga. cano. sup v. mg enius non est.
Secundām tñ cuius de statu regu. sup v. p̄sonaz⁹ de lectu. cui
bus tñ nō cōstantibꝫ dñi de rota v̄trariū detinmarūt p̄ rōez vt ē.

Nō obtemperare. i. nō cōbdire vt qui sciens nō paret vocat⁹ a
dño vel iudice.

Nō significat negatiue cōmūniter quia adverbium negandi.
S. uide qđ tñ etiā significat affirmatiue vt ibi ḡ mittis m̄hi decim

et respondes quare non l. i. §. p. ff. de v. obliga. Nā sensus est qd p
mittis et consentis significato sūpto ex dictione qre iuncta dictio
ni non qsi dices Non est ratiō negandi. i. assensio Et idem ibi fi
interrogatus qd velim adire hereditatē michi delatā respondeas
cū non. videor adire hereditatē Secus si dicerē hoc hereditas nō
displicet Nā tūc. v. videor adire. qd nō seqtur nō displicet ergo
placet. qd est medij in me nō displicere et placere scz non placere
sicut est medium inter velle et nolle scz non velle Nec ob. l. cum
antea C. de arbitrio. v. ter. dicit Non displicet Et partes sentenciam
ab arbitrio latā videntē a pbaro qd ibi non displicere capitur pro
pactere et hoc ex approbatione arbitri Etiā qnqz displicatur dictō
non tunc significat affirmatiōne l. duobz ff. de p. signi. Nam due
negaciones faciūt vñā affirmatiōnem quia negacio destruit nega
cionē nisi p̄bili medio p̄ferentis inferat voluntas ut l. C. de
ser. fugi. et ff. de offi. pfect. vrbis. l. p̄mulgaris et ff. de senato l.
femine. Et de nūrīur. Eſſi cr̄ſtus in pñ.

C. Ratabilis. i. notatus vel infamis c. ex pte ate de testi.
C. Non admitti ad partē capiē p ipso quod est nō admitti facta
bi. v. dō ad partes qn pars cui facta est nō ad mittit Vel ite
quia in reū natura non est vel quia alias admitti nō potest v. g.
legatū relictū ē mibi et postumo postum⁹ existens in utero lic
et non admittat ad ptem significaē tamē me tantū admittend
ad partē. Si duobz in pñ. ff. de le. i. R. actio qd mibi pars tantū re
lata est Eſſi dicat deficit diunct⁹ quia non admittit ergo pars
eius mibi accrescit ex dispositōe legantis ut patet in materia cō
iunctionū et sic admittar ego ad totū Respondeat quod non deficit
et diunct⁹ in casu pmissio quia spes est eum nasci et admitti Item
ibi testator mibi et ei q capere non potest legat decē ego ad qn
q tantū admittar l. Si ricio ff. de le. ii. Et intelligit bar. qd cape
re non potest qd auferē ei res a testamento tanquā indigno. et si
non admittit loco eius admittit fiscus. et sic pars eius non deficit
nei mibi accrescit Item ibi testator legat mibi et serlio suo p̄prio
ego admittor tantū ad ptem l. plures. §. Si diunctū ff. de le. i. qd
ex parte tantum mibi relictū est et pars diuncta non omnino de
ficit et naturalē seu de equitatē sibi debet Sed ibi legat mibi et
illiq non est in reū natura nec est sphaerā admittor ego ad totū
l. Si duobz palle. §. ff. de le. i. R. actio quia pars diuncta omnino
deficit Item et ego in omni casu in q pars totalitē deficit vel qd cō
iunct⁹ morit ante testatorē vel relictū est postumo q nascit abor
tivus. vel si diunct⁹ repudiāt quia tūc pars olucti omnino deficit

t. i.

et ideo propter diunctionem alterius partis accrescit licet de consuetudine
quarumdam partium ut franciae significatio non significat ius accrescendi
di Ideo quantumcumque deficit pars unius alterum ad partem admittit
tis scilicet reliqua significat ergo non admitti ad partem ipsius con-
iunctum ad partem unam vel ad totum admittendum ut hoc quod dicit
medium probabile declarat

Nolle et non velle differunt quia nolo importat precise resistere
ciam contemptum et omnimodam contradictionem vel repudiationem et
non soluens absenciam voluntatis Sed non volo tantum aliquem et non ob-
medam importat contradictionem vel non. io. an. de offi. dele. c. pruden-
tiam. s. Sexta cap. v. non voleat Et quantoque capite nolo ut etiam non
importat precise resistenciam pro non volo. vel in c. fine in litibus de do. et
otio ibi nolit aut non queat secundum id. an. et sequitur vincere. Similiter dormi-
ens non vult legere tunc et tamquam expresse se legere non negat ve
no. de spon. c. ii. Et dicit o nolle comprehendere non velle Alij tamquam ta-
lem ponunt differentiationem dicentes quod non velle significat priuatitudinem.
i. non esse voluntatem seu motum voluntatis Sed nolle significat possi-
tudinem. i. esse suorum non fieri vel non obtinere illud de quod queritur Et p
hoc dicunt doctores quod heres deliberanto de adevito dicitur non
velle abire Hoc verba non significant repudiationem. quod non velle
abire est non habere motum animi ad adevitum Non aut per hoc sequitur
quod repudiet. secundus si dicat nolo abire quod sensus est quod ha-
bet motum animi ad non habendam hereditatem et ideo significat repu-
diationem f. a. l. filii. s. i. ff. ad tercium. propter hoc dicit lex quod in vole-
re et nolle est medium scilicet non velle et non nolle. l. i. s. sciencia ff. s. tribu-
ac. Et hoc de proprio significato estibi Sed ex circumstantiis possit res-
cipi alia significata

Nota est idem quod infamia

Notare quoniam est reprehendere c. si. de sortile. quantoque in fama-
re c. Accedens de purga. cano. quantoque considerare c. Cum olim iij.
de offi. dele.

Notarius est publica persona quod eius officium ad publicam utilita-
tem invenitum est Et si a notando quod est negotia hominis publice
et auctentice in publica et auctentice hominum redigere Et idem dicit scri-
ba a scriber. do et tabellio seu tabeliarium a tabula Re. s. hoc eius suis.
Notatus dicit illegitimus et inde de adulterio natus sic dicit no-
stra febris que affligit et quartana non tamquam est via quartana ut no-
tar gl. in s. p. sc. ne vo in fine c. nisi cum pridem de renunti. Etiam
dicitur a nota. i. infamia quod talis infamia incurrit

Notorium est triplex. quoddam est notorium presumptionis

scilicet quod est de euidentia iuris vel eumptum ut pat-
nitas filiatio ubi non requirit alia probatio. quoniam de filio prelibi.
Nam si quis sit alicuius filius non potest vere probari. I. lucius ff. 8
vbi. et demon. Unde filius est quem nuptie demonstrant ff de ius
mal. qd semper. N. fi. Nam si vir et uxor aliquem infantem nutrunt et
dicunt cum filio in eorum esse tunc presumere eorum filius. Est ergo noto-
rium presumptonis euidentia rei euidenter a iure presumta. Aliud est
notorium iuris et declarata iudicialis confessio incouercibilis probatio
et irretractabilitate diffinita quo seorsim notorio quis damnatur est vel
in iure confessus. Et sic illud est duplex videlicet professione factam
in iure. et per sententiam iudicis ut in c. vestra h. coha. cle. et muli. Ter-
cium est notoriu facti seorsim quod omissu vel factum non dubitatur
a populo vel maiori populi parte et per euidentiam rei nulla potest ter-
giuersatō celari. Recoporet quod omnes circūstācie facti sint no-
te ut c. vlti. de coh. cle. et mulie. c. cum dilectus de purga. cano.
in fisi. q. i. manifesta et c. se. Et illud notorium est triplex seorsim secun-
dum triplicem distinctōem facti. Quoddam est facti permanētis et
continui. et quod deus solis stat in palacio papinēsi otinue c. Dilecto
de appel. et illud non indiget probatōe. Aliud est facti transiuntis
ut quod quidam in publico palacio occiditur corā p. plo. Tercium
est notorium facti interpolati ut quod usurarius una die tenet men-
sam patam alia non. Et illud sic describitur est quodam intellectuale
et notum sic quod non potest aliqua tergiuersatō celari ut quod pre-
spiter cognoscat sōcubinam cum qua habet aialia gradientia cir-
ca focū panem posse. De hoc plenus non per docto. in c. vīra p.
alle. tractatur materia notorij quod est atro intricata quod dic. Jo. S
ligna. et dñs Antho. de bu. quod multi loquuntur de notorio quod sit no-
torium ignorantēs. Et in scilicet basiliensi in sessione xx. additus est
quartus modus vitra tres cōmunes notorietatis scilicet quoniam sacer-
dos mulierem de incontinēcia suspectā et infamatam tenet et per
suū supozem admonitus ipsam cum effectu non diligenter ut in decreto
quod incipit quoniam clericus in quo etiā notorij sōcubinij a perceptō
ne fructuum omnib⁹ beneficior⁹ fieri triū mensū fracio ipso suspēbū
tur quod fructus supozit⁹ surget in fabricā ut in alia euidentē utilitatē
ecclesiazz eis quibus isti fructus supozit⁹ sibiuntur et nisi monit⁹ sōcubinā di-
mittat aut alia non resumat oib⁹ beneficijs puet. Et non quod moderni
ponunt nouiem genera probatōnum que in iure formaliter diffe-
runt ut sit argumētum. presumptio. iudicium. sama. rumor. occultū. pene
occultum omnino. manifestum. et notorium. Unde argumentū est
Ratio rei dubie faciens fidē de here. cum ex iuncto de v. g. c. forus

t. t.

Presumpcio est quodam medium intellectualē veritatis eliciendū ex circūstāncijs insurgens de psump. Ex studijs De illa qua sit iuris tātum et que iuris et de iure no. i c. is qui fidem & spon. v. glo. no. de cōntuplici psumpcione Iudicium est medium intellectualē ex aliqua singulari circūstānciā insurgens C. et ff. de rei ven. Iudicia Fama est illese dignitatis status vita et moribz cōpbatus Hoc verum & fama hominis Sicut infamia est lele dignitatis statutus vita et moribz repbat Sed fama de aliquo negocio est mediūm veritatis ellicientē et omniset clamorosa insinuaciō insurgēs apud totam vel maiorem ptez populi ex incerto auctore puenies Rumor est ptcularis insinuaciō clamorosa ab incerto auctore cōsurgens Pene occultū qd pbari potest sed difficiliter Occultus omnino est quod nullatenus pbari potest Et subicitur iudicio diuīno de simo. sicut vi. q. 1. Si omnia Manifestum dicit qd defacili pbari potest. et notozū s. descriptū est De quo etiā dāt exemplū de statua et pcessione vt no. in c. super eo de testi. cogen. et in l. cives C. de appell.

Nouacio est prioris debiti a pōris obligatōis pribus h̄c volebitibus exp̄sse in aliam obligatōem transfusio vel transactio v. g. Debui tibi centum aureos sub obicōe si nauis venerit ex affia plauit inter nos nouare obligatōem vt illud qd debui tibi sub obicōe puge et sine obicōe debeam hoc est nouacio ita qd prior obligacio obidionalis transit in posteriōrem purā p nouatōz Eodem mō pone exēpla in similibz vt ff. de noua. et C. e. q. p. to.

Nouale est terra p̄cisa alias p̄termilla que p annū cessat alijs dicit quod ex filia que arboribus extirpati ad cultum redigunt Fieri nouale dicat Et utraqz illarū interptatōnum colligit ex legibz cūilibz Sed apud notarios romani pontificis nouū usus obtinuit qd nouale etiā dicitur ager de nouo ad agriculturam redactus te quo non extat memoria qd aliquādo cultus erat vt in c. qd per nouale de v. sig. v. de hoc.

Nouum opus facit qui aut edificantō aut destruēdo aut foneam faciendo pristinā faciē opis imueat Secus si vēt⁹ reficiat vel incrementū ipsollat qd tuc non videt nouū op⁹ facere ff. e. ti. f. q. qd nouū et. qd si quis edificium

Noui operis nūciacio b̄m Hosti. est ille qd de nouo edificat in p. iudiciū alterius facta legaliter l. i. ff. de no. ope. nunc. et p̄met ad ea tantū que sūt solo iūcta vt in l. i. p. alle. Sit autē sp̄licit Primo solo v̄lo dicēdo nūcio nouū opus et t̄ in loco edificij ipso dño noui operis Scio p iactū lapidis vel lapilli Tercio per iūdicis p̄hibitorū

Primo modo nūcians pbit possessionē et facit aduersarium posses-
sorem v. g. Voluisti domū edificare in fūdū meū et nūciaui tibi q̄
nō faceres dīc. vō nouū opus nūcio i. phibeo. nūcians vero secun-
dū et tertio mō retinet possessionem bī Bern. it. c. Ex parte de v.
fig. li.

Nouū opus nūciare est phibere ne edificū fiat. vt q̄n nūcio t̄i-
bi ne edifices in fūdo meo vel per iactū lapilli p̄sentib⁹ testibus
Hec nūciaci⁹ habet talem effectum q̄ si edifices ibi spreta nūcia-
cōne mēa abs q̄ l̄ qd̄ caueas de ope demoliēto seu deltuēdo si te
apparuerit iniuste edificare quidq̄ postea edificaueris siue iuste
siue iniuste totū debet destrui. vt l. i. palle. s. oly. nouū et. s. nūci-
amus Et si aliqd̄ in publico fiat omnes ciues op̄ nouū nūciare
possunt Nam rei publice interest quā plurimos ad defēdendū su-
am cām admittere l. ii. in fi. ff. de. no. op. nūc. Et dici. v. s. op̄ nūci-
uum palle. qd̄ l̄ edificum non complectitur omnia opera vt s. de
interdictis

Noxa dn id qd̄ nocet ve nocuit vt seruus et ceruus aut aliud
ai. nocens vt ff. v. noxa. ac. in rubri.

Noxia or ipm delictū maleficū v. dānnū datum Vnde Noxia
delictū deliques noxa vōcaet vt isti v. nox. ac. in glo

M.

Nullaten⁹ vi. in cle. vnicā de seq̄st. in glo. p. op̄ mariū
Nullitatis sine fuit multi modi vt nō. Jo. an. de re. iudi. c. i. vbi
remittit ad spe. de sen. p̄ba. s. iusta Et si nō nulla nō meret h̄re no-
men siue de re. iudi. c. fi. li. v. ff. e. ti. l. iii. s. v. deminutū Et ē glo. fi.
in cle. vnicā de seq̄stra. palle.

Numerata pecunia duob⁹ modis dicitur Vno mō respectu cre-
ditoris qui ap̄e dr numerare pecunias debitori vt sibi reddatur
Alio modo respectu debitoris q̄ ap̄rie dicitur soluere creditori et
im ap̄rie dicitur numerare cū soluit quod debet Datur autem ex-
cep̄io nō numerate pecunie a creditore p̄cipali debitori vel fide-
ulio si sed numeracio pecunie large ponitur hic p̄ omni re quam
quis numerauit vel soluit

Numismata bī quosdā eit idem qd̄ moneta currēs et specialis
vel est idem q̄ nūmus sed olim nummisma et aureus et solidus au-
ti item erant vt C. de vēl. i. l. xi. et C. de spor. l. ii. Et in euā-
gelio Mat̄. et dicit p̄bus li. v. ethimo. qd̄ nūmisma factum ē nō
ex natura rei sed ex lege

Nūmularius est nūmōz numeratō vel malleator. Nūoniam et
ip̄e accipit pecunia et erogat sic campso et inde facit scriitura in

t. 3.

ad quā frequenter recurrit in būbīo vt p eā hātā et accepta p.
bentur h̄ etiā argētarīo br vt s. ta littera A.

Nūmūs i. denariūs de q̄ dicit p̄bs v. ethi. q̄ est mensura omni
um rerum quia est fideiūsor nobis in omni necessitate p q̄libz p
qua indigens

Nūcius est qui vicem gerit epse et qui sine mānū et līris mittit
qui est velud pica et organū et ux dñi mittet ipſu t large qui
libet nūcius pōt dici pcurato: sed nō egō uero

Nūcupac̄o est quā in cōreis tabulis relitat testator dīcēs qd
hoc vult in h̄is cōreis tabulis q̄ sc̄ipte sūt ita dico ita lego ita q̄
nos ciues mīhi c̄estimoniū phibēatis

Nūcupare est p̄alē nominare reū recāre et cōfirmare fm yli.
li. v. R. e. j. testamentū h̄ūcupatiū.

Nūquā qñz item est qd raro j. q. l. nūquā.

Nūndie sunt generale foꝝ ad quod vndiqz homines ofluūt
et concūrunt

Nupcie sūt matrimoniū vel viri et mulieris diūctio in diuisiūas
vite osuetudinē retinem̄ dīimi et humani iuris omnīcācio tr̄z.
q. v. nullū Et dicūtūr nuptie ex eo quia nubencū capia in solēni
benedictōe velabātur et q̄si nubi cooperiebāt e. q. nr̄ates et c. fe
min e. Et illud in diuisiūa vite osuetudinē tantū valet sic cōsorcium
omnis vite et hoc q̄ntū ad p̄positū quia hāc interlōem habē vñt
et p̄prio simul fianere debeat quāvis post cōtractū matrimo
niū ante carnalem copulam possit alter altero inuito religionē in
trare. Et qñ nupcie sunt phibēte celebrari h̄atē in c. capellanus
de ferijs. Et in h̄is vñbīs Aspiciens veterē circū qua si q̄s benedici
et a Non licet hic licet hic non licet licet hic hic non.

Nupcie sc̄de dicunt omnes q̄ sequūtūr p̄mas licet fint tercie q̄r
te vel quinte t c. vt quādo aliquis nubit aliqui post p̄mas nupcias

C. e. r. i. l. si quis. s. tale

Nurus est vxo: filij.

Nunc nō. Archi xiiii. di. ego et glo. xxvij. q. v. Si. adieris et si
militer Vm. de offi. dele. c. prudencā. s. v.

Obligacio est iūris vinculū quo
necessitate astrinx̄sūt alicuius soluēde reī sc̄dm
nre ciuitatis iūra insti. de obli. in prim. Et est du
plex ciuilis et p̄toria Ciuilis q̄ aut legibz cōstituta
aut certo iure ciuili cōpbata ē Sz. p̄toria ē q̄
p̄tor ex sua iurisdictōe cōstituit q̄ ec oncaria vñb